Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

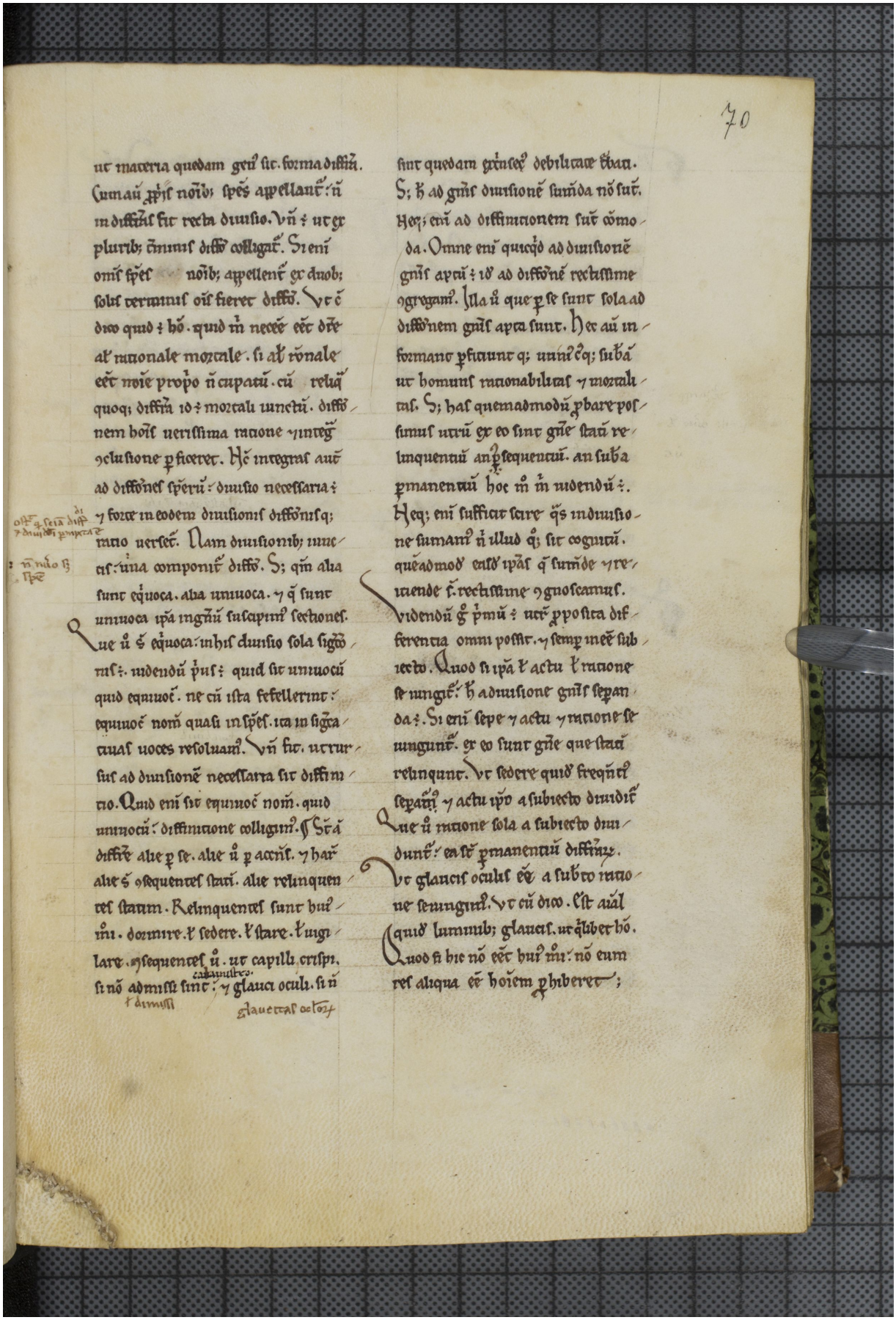

70

ut materia quedam genꝰ sic. forma differiꝰ.
Cum autem ꝓpꝰ nomꝰ; species appellantur: nõ
in differiꝰ fit recta diuisio. Vnũ ÷ ut ex
pluribꝰ ciuitatis diffꝰ colligatur. Si enim
omnis species nomib; appellentur ex duob;
solis ciuitatis oꝰ fieret diffꝰ. Vt cũ
dico quid ÷ homo. quid in necessaria esset diffꝰ
at rationale mortale. si at rõnale
esset nomen propõ ũ cupatur. cũ relicta
quoq; differia id ÷ mortali iunctũ. diffꝰ
nem homꝰ ueritissima ratione integrꝰ
conclusione ꝓficeret. Hẹ integras autem
ad diffꝰnes sperũ: diuisio necessaria ÷
et forte in eodem diuisionis diffꝰnisq;
ratio uersetur. Nam diuisionib; iunc
tis: una componitur diffꝰ. Si quẹ alia
sunt equoca. alia uniuoca. et q̃ sunt
uniuoca ipa ingenũ suscipiunt sectiones.
Que ũ sint equoca: in his diuisio sola signꝰ
tis ÷. uidendũ ꝑ ÷ quid sit uniuocũ
quid equiuocũ. ne cũ ista fefellerint:
equiuocũ nomen quasi in species. ita in signa
tuas uoces resoluant. Vnũ fit. utrum
sit ad diuisionẽ necessaria sit differen
tio. Quid enim sit equiuocũ nomen. quid
uniuocũ: differentione colligimus. Stãt
differe alie ꝑ se. alie ũ ꝑ accnis. et hare
alie sequentes stare. alie relinquen
tes statum. Relinquentes sunt hui
mi. dormire. ire sedere. ire stare. ire ingi
lare. sequentes ũ. ut capilli crispi.
si nõ admissi sunt: et glauci oculi. si ũ
sint quedam genꝰ debilitate tbant.
Si ad genꝰ diuisionẽ sufficiunt nõ sunt.
Heq; enim ad differentionem sunt cõmo
da. Omne enim quicq̃d ad diuisionẽ
genꝰ aptũ ÷ id ad diffꝰnẽ rectissime
congregant. Illa ũ que ꝑ se sunt sola ad
diffꝰnem genꝰ apta sunt. Hec autem in
formant ꝓficiunt q; uniuocẹq; subiã
ut homines rationabilitas et mortali
tas. Si has quemadmodũ ꝓbare pos
sumus utrũ ex eo sint genẽ statũ re
linquentũ an ꝓsequentũ. an subia
ꝑmanentũ hoc in in uidendũ ÷.
Heq; enim sufficit scire q̃s in diuisio
ne sumant ũ illud q̃; sit cognitũ.
quẹ ad modũ ergo ipas q̃ sumende et re
uiuende s. rectissime cognoscamus.
Videndũ g ꝑmũ ÷ utrũ ꝓposita dif
ferentia omni possit. et semp inẽ sub
iecto. Quod si ipa ire actu ire ratione
se iungẽ: ire a diuisione genꝰ separan
da ÷. Si enim sepe et actu et ratione se
iungunt. ex eo sunt genẽ que statũ
relinquunt. Vt sedere quid frequẽtẹ
separãtur et actu ipo a subiecto diuidit.
Que ũ ratione sola a subiecto diui
dunt: ea sẽ ꝑmanentũ differiꝰ.
Vt glauci oculi eẹ a subto ratio
ne seiungiꝰ. Vt cũ dico. est aial
quid luminub; glauci. ut liber bõ.
Quod si hic nõ esset hui mi: nõ eum
esset aliqua eẹ hoiem ꝓhiberet;